

BROJEVI

Brojevi su riječi kojima označujemo koliko čega ima ili koje je što po redu. Dijele se na glavne brojeve (odgovaraju na pitanje *Koliko čega ima? Jedan., Dva.*) i redne brojeve (odgovaraju na pitanje *Koji je po redu? Prvi., Drugi.*).

U hrvatskome standardnom jeziku sklanjaju se svi redni brojevi i glavni brojevi *jedan, dva, tri* i *četiri*.

Glavni se brojevi sklanjaju ovako:

jednina			množina			
muški rod	ženski rod	srednji rod	muški i srednji rod	ženski rod	svi rodovi	svi rodovi
N jedan	jedna	jedno	dva	dvije	tri	četiri
G jednog(a)	jedne	jednog(a)	dvaju	dviju	triju	četiriju
D jednom(u)	jednoj	jednom(u)	dva ma	dvjema	trima	četiri ma
A jednog(a) (za živo), jedan (za neživo)	jednu	jedno	dva	dvije	tri	četiri
L jednom(e)	jednoj	jednom(e)	dva ma	dvjema	trima	četiri ma
I jednim	jednom	jednim	dva ma	dvjema	trima	četiri ma

Pri sklonidbi brojeva *dva, tri* i *četiri* treba paziti da se ne pomiješaju sklonidbeni obrasci.

NE	DA
Razgovarao je s dvama prijateljicama.	Razgovarao je s dvjema prijateljicama.
Radovao se društvu dvaju djevojaka.	Radovao se društvu dviju djevojaka.

Manje ili okrugle brojeve u tekstu treba ispisati slovima.

NE	DA

Šalje mu 100 pozdrava.	Šalje mu sto pozdrava.
Vidio je 3 djevojke.	Vidio je tri djevojke.

Redni se brojevi sklanjaju ovako:

	muški rod	ženski rod	srednji rod
N	prvi	prva	prvo
G	prvog(a)	prve	prvog(a)
D	prvom(u)	prvoj	prvom(u)
A	prvog(a) (za živo), prvi (za neživo)	prvu	prvo
L	prvom(e)	prvoj	prvom(e)
I	prvim	prvom	prvim

BROJEVNE IMENICE

Brojevne su imenice imenice kojima je sastavni dio značenja neka brojiva količina, npr. brojevna imenica *dvojica* označuje skup koji čine dvije muške osobe. Brojevne su imenice *trojica*, *četvorica*, *petorica*, *šestorica* itd. Brojevne su imenice i *stotina*, *tisuća*, *milijun*, *milijarda*.

Brojevne se imenice sklanjaju ovako:

	dvije muške osobe	dvije ženske osobe	dvije osobe različitoga spola	neživo
N	dvojica	dvije	dvoje	dvoje
G	dvojice	dviju	dvoje	dvojeg(a), dvog(a)
D	dvojici	dvjema	dvojim(a), dvom(a)	dvojem(u), dvom(u)
A	dvojicu	dvije	dvoje	dvoje
L	dvojici	dvjema	dvojim(a), dvom(a)	dvojem(u), dvom(e)
I	dvojicom	dvjema	dvojim(a), dvoma	dvojim(a), dvoma

BROJEVNI PRIDJEVI

Brojevni su pridjevi brojevne riječi koje se pridružuju imenicama koje su *pluralia tantum* i imenicama koje označuju skup predmeta (koji se obično pojavljuju u paru). Brojevni su pridjevi *jednini* (*jedne, jedna*), *dvojni* (*dvoja, dvoje*), *trojni* (*troja, troje*), *četvori* (*četvora, četvore*) itd., npr. *dvoja vrata, dvoje hlače, troje cipele*.

N	dvoja vrata	dvoje hlače (2 para hlača)	troje cipele (3 para cipela)
G	dvojih vrata	dvojih hlača	trojih cipela
D	dvojim vratima	dvojim hlačama	trojim cipelama
A	dvoja vrata	dvoje hlače	troje cipele
L	dvojim vratima	dvojim hlačama	trojim cipelama
I	dvojim vratima	dvojim hlačama	trojim cipelama

GLAGOLI

Glagoli su promjenjive riječi kojima se izriče radnja (*pisati, sjeći*), stanje (*mirovati, spavati*) i zbivanje (*kišiti, roditi se*). Glagoli se mijenjaju po licima (osobama).

Lice (osoba) kategorija je koja označuje govornika (jednina: *ja*, množina: *mi*), sugovornika (jednina: *ti*, množina: *vi*) ili negovornika (jednina: *on, ona, ono*, množina: *oni, one, ona*). Takva se promjena glagola po licima naziva sprezanje ili konjugacija.

Glagolske su kategorije vrijeme (sadašnje – prezent; prošlo – aorist, imperfekt, perfekt, pluskvamperfekt; buduće – futur I., futur II.), lice (prvo, drugo, treće), broj (jednina, množina) i način (zapovjednost – izriče se imperativom, uvjetnost radnje – izriče se kondicionalom I. i kondicionalom II.).

GLAGOLSKI VID

Glagoli se prema vidu dijele na svršene, nesvršene i dvovidne, tj. one koji su i svršeni i nesvršeni. Nesvršeni glagoli mogu odgovoriti na pitanje Što sada radiš? (odgovor može npr. biti **Pišem** zadaću., pa je pisati nesvršeni glagol), a svršeni se mogu umetnuti u rečenicu Kad (nakon što)_____, doći ću. (tu se npr. može umetnuti napišem, pa je napisati svršeni glagol). Svršenost/nesvršenost dvovidnih glagola prepoznaje se u kontekstu.

nesvršeni Što sada radiš?	svršeni (<i>otpjeva ti, preskočiti</i>) Kad _____, doći ću.	dvovidni (<i>ručati, telefonirati</i>) i) Što sada
-------------------------------------	---	---

			<i>radiš? i Kad _____, doći ću.</i>
trajni (<i>pjevati, plesati</i>) označuju duže ili kraće neprekidno vršenje radnje Pjevam. Plešem.	učestali (<i>odmahivati, preskakivati</i>) označuju da se radnja s prekidima obavlja više puta Odmahujem. Preskakujem plot.	Kad otpjevam uspavanku, doći ću. Kad preskočim plot, poigrat ću se sa susjedovim psom.	Ručam. Kad ručam, doći ću. Telefoniram. Kad telefoniram, doći ću.

Pri promjeni glagolskoga vida često se mijenja i odraz *jata*:

svršeni	nesvršeni
dospj eti	dosp ijevati
izlet jeti	izl ijetati
izl iti	izl ijevati
le ći	l ijegati
odol jeti	odol ijevati
razum jeti	razum ijevati
zastar jeti	zastar ijevati

Glagoli koji u osnovi imaju riječi *mjesto*, *mjera*, *sjesti* i *sjena* nikad se ne pišu s *ije*:

svršeni	nesvršeni
izm jeriti , prem jeriti , odm jeriti , zam jeriti	m jeriti , zam jerati
prem jestiti , nam jestiti , sm jestiti	prem ještati , nam ještati , sm ještati
pres jesti , nas jesti	s jedati , pres jedati , nas jedati

zasjeniti

zasjenjivati

GLAGOLI PREMA PREDMETU RADNJE

Glagoli se prema predmetu radnje dijele na prijelazne, neprijelazne i povratne. Prijelazni glagoli uza se imaju izravni ili pravi objekt, tj. objekt u akuzativu, npr. *čitati novine*. Neprijelazni glagoli nemaju objekt u akuzativu, tj. mogu biti bez objekta ili imati neizravni objekt (*hodati ulicom*, *hodati po ulici*). Povratni su glagoli oni koji uza se imaju se. Povratni se glagoli dijele na prave povratne, neprave povratne i uzajamnopovratne.

neprijelazni i	prijelazni	povratni		
		pravi (se je zamjenica i znači 'sebe')	nepravi (se je čestica)	uzajamnopovratni (se je čestica)
<i>hodati</i>	<i>pisati</i> (zadaću)	<i>češljati se</i>	<i>veseliti se</i>	<i>grliti se</i> (uzajamno)

Glagol *brinuti se* nepravi je povratni glagol koji znači 'biti u brizi' (*brinuti se zbog zdravlja*, *brinuti se zbog neuspjeha*) ili 'posvećivati komu ili čemu pažnju' (*brinuti se o mlađemu bratu*, *brinuti se o svojemu zdravlju*). Ne treba ga upotrebljavati bez *se*. Pogrešno je *brinuti o životinjama*, *brinuti o djeci*, a pravilno je *brinuti se o životinjama*, *brinuti se o djeci*.

Glagol *odmarati* u hrvatskome je standardnom jeziku prijelazan, a glagol *odmarati se* povratan. Prijelazan je samo kad uz njega stoji dopuna koja označuje koji dio tijela, npr. *odmarati noge*, *odmarati ruke*. U svim je ostalim slučajevima taj glagol povratan i ne treba ga upotrebljavati bez *se*. Pogrešno je *Cijeli ću dan odmarati.*, *Igrači odmaraju nakon utakmice* ., a pravilno je *Cijeli ću se dan odmarati.*, *Igrači se odmaraju nakon utakmice* .

Glagol *koristiti se* nepravi je povratni glagol. Ne treba ga upotrebljavati bez *se*. Nepravilno je *koristiti računalo*, a pravilno je *koristiti se računalom* .

I glagoli *skrbiti se* i *kolebati se* nepravi su povratni glagoli te ih uvijek treba upotrebljavati sa *se*.

GLAGOLSKI OBLICI

Glagolski se oblici dijele na lične i nelične. Lični su oblici oni kojima su pridružene gramatičke oznake lica, broja i vremena ili načina, a nelični oni oblici kojima takve oznake nisu pridružene (infinitiv, glagolski pridjev i glagolski prilog).

lični		nelični		
glagolski način	glagolsko vrijeme	infinitiv v	glagolski pridjevi	glagolski prilozni

kondicional I.	prošlo: aorist, imperfekt, perfekt, pluskvamperfekt		glagolski pridjev radni	glagolski prilog sadašnji
kondicional II.	sadašnje: prezent		glagolski pridjev trpni	glagolski prilog prošli
imperativ	buđuće: futur I., futur II.			

INFINITIV

Infinitiv je neodređeni glagolski oblik, npr. *ići, peći, pjevati, trčati*. Završno se *i* u infinitivu ne smije izostavljati osim u futuru I., kad se glagol *htjeti*, odnosno njegovi oblici *ću, ćeš, će, ćemo, ćete, će*, nalazi iza infinitiva, npr. *pjevat ću*.

NE	DA
Volio je pjevat i plesat.	Volio je pjevati i plesati.
Završno se <i>i</i> u infinitivu ne smije ispuštati.	Završno se <i>i</i> u infinitivu ne smije ispuštati.
Glas <i>ć</i> pojavljuje se uvijek u infinitivu glagola na - <i>ći</i> : <i>leći, peći, pomoći, reći, sjeći, teći</i> .	

GLAGOLSKI PRIDJEV RADNI

Glagolski pridjev radni tvori se od infinitivne osnove i nastavaka: *-o* (nastao vokalizacijom od *-l*), *-la, -lo; -li, -le, -la; -ao* (ako osnova završava suglasnikom i u glagola s nastavkom *-ći*), *-la, -lo; -li, -le, -la*.

	jednina	množina
muški rod	učio, želio	učili, željeli
ženski rod	učila, željela	učile, željele
srednji rod	učilo, željelo	učila, željela

Često se griješi pri uporabi pridjeva radnoga glagola na *-iti* i *-jeti* u muškome rodu. Pridjev radni muškoga roda tih glagola *htjeti, visjeti, voljeti* i *željeti* glasi *htio, visio, volio* i *želio*, a ne *htjeo, visjeo, voljeo, željeo*. Glagolski pridjev radni ženskoga roda od tih glagola glasi *htjela, visjela, voljela, željela*, a srednjega *htjelo, visjelo, voljelo* i *željelo*, u množini muškoga roda on glasi *htjeli, visjeli, voljeli, željeli*, u množini ženskoga roda *htjele, visjele, voljele, željele*, u množini srednjega roda *htjela, visjela, voljela, željela*...

NE	DA
htjeo	htio
visila	visjel a

visje o	visio
volil a	voljel a
volje o	volio

GLAGOLSKI PRIDJEV TRPNI

Glagolski pridjev trpni tvori se od infinitivne (ili rjeđe prezentske) osnove i nastavaka: *-n, -na, -no, -ni, -ne, -na; -en, -ena, -eno, -eni, -ene, -ena; -jen, -jena, -jeno, -jeni, -jene, -jena; -t, -ta, -to, -ti, -te, -ta*.

	jednina	množina
muški rod	naučen, voljen	naučeni, voljeni
ženski rod	naučena, voljena	naučene, voljene
srednji rod	naučeno, voljeno	naučena, voljena

Neki glagoli, poput glagola *dati, donijeti, dovesti, iznijeti, izračunati, izvesti, udati* imaju više pridjeva trpnih. U paru ili nizu pridjeva trpnih jednoga glagola prednost se uvijek daje jednomu.

glagol	glagolski pridjev trpni	
	NE	DA
dati	dat	dan
donijeti	donijet, donešen	donesen
dovesti	dovežen	dovezen
iznijeti	iznijet, iznešen	iznesen
izračunati	izračunat	izračunati
izvesti	izvežen	izvezen
udati	udata	udana

GLAGOLSKI PRILOG SADAŠNJI

Glagolski prilog sadašnji tvori se od nesvršenih glagola tako da se 3. licu množine prezenta doda nastavak -ći:

voljeti: vole + ċi > voleći

pjevati: pjevaju + ċi > pjevajući

infinitiv	3. lice množine	glagolski prilog sadašnji
biti	buđu	buđući
pjevati	pjevaju	pjevajući
voljeti	vole	voleći

Glagolskim prilogom sadašnjim označuje se radnja koja se zbiva istodobno s kojom drugom radnjom izrečenom glagolom, npr. u rečenici: **Pjevajući**, pripremala se za izlazak. ili Pripremala se za izlazak **pjevajući**.

GLAGOLSKI PRILOG PROŠLI

Glagolski prilog prošli tvori se od svršenih glagola tako da se infinitivnoj osnovi doda nastavak -vši ili -avši.

infinitiv	infinitivna osnova	glagolski prilog prošli
biti	bi-	bivši
zavoljeti	zavolje-	zavoljevši

Glagolskim prilogom prošlim u rečenici se označuje radnja koja se zbila prije druge radnje izrečene ličnim glagolom. **Zapjevavši**, odjednom joj se sve činilo lakše.

Glagolski prilog sadašnji treba tvoriti od nesvršenih glagola, a glagolski prilog prošli od svršenih.

NE	DA
pjevavši	pjevajući
zapjevajući	zapjevavši

Glagolskim prilogima prošlim izriče se radnja koja se zbila prije druge radnje u rečenici, pa te priloge ne treba upotrebljavati kao da se njima izriče radnja koja se zbiva istodobno s drugom radnjom u rečenici. Istodobnost radnja izriče se glagolskim prilogima sadašnjim.

NE	DA
-----------	-----------

Čitavši roman, uživala sam.	Čitajući roman, uživala sam.
Uživao je gledavši kroz prozor.	Uživao je gledajući kroz prozor.
Radovali su se slavivši pobjedu.	Radovali su se slaveći pobjedu.

GLAGOLSKA VREMENA

Glagolska se vremena dijele na prošla, sadašnje i buduća. Prošlost se najčešće izriče prošlim glagolskim vremenima, sadašnjost se najčešće izriče sadašnjim glagolskim vremenom, a budućnost se najčešće izriče budućim glagolskim vremenima.

glagolska vremena			
prošla		sadašnje	buduća
jednostavna	složena	jednostavna	složena
aorist imperfekt	perfekt pluskvamperfekt	prezent	futur I. i futur II.

SADAŠNJE VRIJEME - PREZENT

Prezent se tvori tako da se na prezentsku osnovu glagola dodaju nastavci: -am, -aš, -a, -amo, -ate, -aju; -im, -iš, -i, -imo, -ite, -e; -em, -eš, -e, -emo, -ete, -u; -jem, -ješ, -je, -jemo, -jete, -ju.

Prezentska se osnova najčešće dobiva tako da se glagolu odbace infinitivni završetci -uti, -jeti, -iti, -ati. Glagoli na -ći (doći – dođem) i -sti (nabosti – nabodem) imaju posebne prezentske osnove.

U nekim je dijalektima hrvatskoga jezika nastavak za prvo lice prezenta -an, -in, -en ili -jen. U standardnome jeziku nastavak je za prvo lice prezenta jednine -am, -im, -em ili -jem.

NE	DA
Plešen kad san sretan.	Pleš em kad sam sretan.
Volin svoju domovinu.	Vol im svoju domovinu.
Šaljen pismo majci.	Šal jem pismo majci.

Prezent se tvori i od svršenih i od nesvršenih glagola.

	jednina	množin a	množin a	jednin a
--	----------------	---------------------	---------------------	---------------------

1. lice	dođem	dođemo	pjevam	pjevamo
2. lice	dođeš	dođete	pjevaš	pjevate
3. lice	dođe	dođu	pjeva	pjevaju

Pri sprezanju glagola često dolazi do palatalizacije ili jotacije. Da bismo odredili je li riječ o palatalizaciji ili o jotaciji, treba pogledati treće lice množine prezenta. Ako u njemu ne dolazi do glasovne promjene (ispred u), riječ je o palatalizaciji, a ako i u njemu dolazi do glasovne promjene, riječ je o jotaciji.

	palatalizacija		jotacija	
	jednin a	množin a	jednin a	množin a
1. lice	pečem	pečemo	vičem	vičemo
2. lice	pečeš	pečete	vičeš	vičete
3. lice	peče	peku	viče	viču

Pomoćni su glagoli biti i htjeti. Ti glagoli imaju naglašen (jesam, hoću) i nenaglašen (sam, ću) oblik. Present tih glagola upotrebljava se u složenim glagolskim vremenima.

	nesvršeni		svršeni	
	jednin a	množi na	jedn ina	množ ina
1. lice	jesam, sam	jesmo, smo	bude m	bude mo
2. lice	jesi, si	jeste, ste	bude š	budet e
3. lice	jest, je	jesu, su	bude	budu
	jednina		množina	
1. lice	hoću, ću		hoćemo, ćemo	

2. lice	hoćeš, ćeš	hoćete, ćete
3. lice	hoće, će	hoće, će

Prezent kojim se izriču svezremenske istine i koji se često nalazi u poslovicama naziva se svezremenski ili gnomski prezent, npr. Tko rano **rani**, dvije sreće **grabi**.

Prezentom se može izricati i prošlost (historijski prezent **Uđem** ja u kuću, a ondje nigdje nikoga.) i budućnost (Kad **kupim** kruh, napraviti ću si sendvič.).

BUDUĆE VRIJEME

Buduće se vrijeme izriče futurom I. i futurom II.

FUTUR I.

Futur I. tvori se od nenaglašenih oblika nesvršenoga prezenta pomoćnoga glagola htjeti, koji glasi ću, ćeš, će, ćemo, ćete, će, i infinitiva glagola koji se spreže.

	jednina	množina
1. lice	pjevat ću	pjevat ćemo
2. lice	pjevat ćeš	pjevat ćete
3. lice	pjevat će	pjevat će

Kad je u rečenici infinitiv ispred oblika nenaglašenih glagola *htjeti*, ne izgovara se i ne piše završno infinitivno *i*: *pjevat ću, radit ću*. To vrijedi samo za glagole čiji infinitiv završava na *-ti*, a ne vrijedi za glagole čiji infinitiv završava na *-ći*. Kad infinitiv dolazi iza nenaglašenih oblika glagola *htjeti*, završno *i* ostaje.

NE	DA
Ja ću radi t.	Ja ću radit i .
Raditi ću.	Radit ću .
Ić ću.	I ći ću.

Futur I. pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednin a	množin a	jednin a	množin a
1. lic e	bit ću	bit ćemo	htjet ću	htjet ćemo

2. lice	bit ćeš	bit ćete	htjet ćeš	htjet ćete
3. lice	bit će	bit će	htjet će	htjet će

FUTUR II.

Futur II. ili futur egzaktni prebduće je glagolsko vrijeme, koje se tvori od svršenoga prezenta pomoćnoga glagola *biti*, koji glasi *budem*, *budeš*, *bude*, *budemo*, *budete*, *budu*, i glagolskoga pridjeva radnoga. Futur II. upotrebljava se za označavanje prebduće radnje koja se mora dogoditi da bi se mogla ostvariti druga radnja koja se označuje futurom I.

	jednina	množina
1. lice	budem dolazio/dolazila	budemo dolazili/dolazile
2. lice	budeš dolazio/dolazila	budete dolazili/dolazile
3. lice	bude dolazio/dolazila	budu dolazili/dolazile

Futur II. pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednina	množina	jednina	množina
1. lice	budem bio/bila	budemo bili/bile	budem htio/htjela	budemo htjeli/htjele
2. lice	budeš bio/bila	budete bili/bile	budeš htio/htjela	budete htjeli/htjele
3. lice	bude bio/bila	budu bili/bile	bude htio/htjela	budu htjeli/htjela

Nije dobro u rečenici dvaput upotrijebiti futur I. ako jedna radnja prethodi drugoj i preduvjet je za ostvarivanje druge radnje.

NE	DA
Ako će raditi, javit će mu.	Ako bude radio, javit će mu.
Kad će htjeti, naći će se.	Kad bude htio/htjela, naći će se.

Ako se prebduća radnja označuje glagolom *biti*, umjesto futura II. uglavnom se upotrebljava prezent:

NE	DA
Ako će biti dobro, doći će.	Ako bude dobro, doći će.
Ispričat ću ti sve kad ćemo biti sami.	Ispričat ću ti sve kad budemo sami.

PROŠLO VRIJEME

Za izražavanje prošlosti postoje četiri glagolska vremena. Perfekt i pluskvamperfekt složena su glagolska vremena, a aorist i imperfekt jednostavna.

PERFEKT

Perfekt je opće prošlo glagolsko vrijeme. Tvori se od nenaglašenoga prezenta pomoćnoga glagola biti, koji glasi sam, si, je, smo, ste, su, i glagolskoga pridjeva radnoga.

	jednina	množina
1. lice	pjevao/pjevala sam	pjevali/pjevale smo
2. lice	pjevao/pjevala si	pjevali/pjevale ste
3. lice	pjevao/pjevala je	pjevali/pjevale su

U 3. se licu jednine povratnih glagola zanaglasnica *je* ispušta. Pogrešno je *Djevojka se je smijala.*, a pravilno je *Djevojka se smijala.*

Perfekt u kojemu je ispuštena zanaglasnica *je* naziva se krnjim perfektom. Krnji perfekt čest je u naslovima, npr. Učenici posjetili zoološki vrt.

Perfekt se tvori i od svršenih i od nesvršenih glagola.

Perfekt pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednina	množina a	jednina	množina
1. lice	bio/bila sam	bili/bile smo	htio/htjela sam	htjeli/htjele smo
2. lice	bio/bila si	bili/bile ste	htio/htjela si	htjeli/htjele ste
3. lice	bio/bila je	bili/bile su	htio/htjela je	htjeli/htjele su

PLUSKVAMPERFEKT

Pluskvamperfekt je pretprošlo glagolsko vrijeme koje se tvori od perfekta ili imperfekta glagola *biti* i glagolskoga pridjeva radnog. Pluskvamperfektom se izriče radnja koja se dogodila prije koje druge radnje u prošlosti: *Bila sam / Bijah / Bjeh upravo završila pisanje zadaće kad su došla dva dječaka.*

	jednina	množina	jednina	množina
1. lice	bio sam pjevao / bila sam pjevala	bili smo pjevali / bile smo pjevale	bijah/bjeh pjevao/ pjevala	bijasmo/ bjesmo pjevali/pjevale
2. lice	bio si pjevao / bila si pjevala	bili ste pjevali / bile ste pjevale	bijaše/bješe pjevao/ pjevala	bijaste/bjeste pjevali/pjevale
3. lice	bio je pjevao / bila je pjevala	bili su pjevali / bile su pjevale	bijaše/bješe pjevao/ pjevala	bijahu/bjehu pjevali/pjevale

AORIST

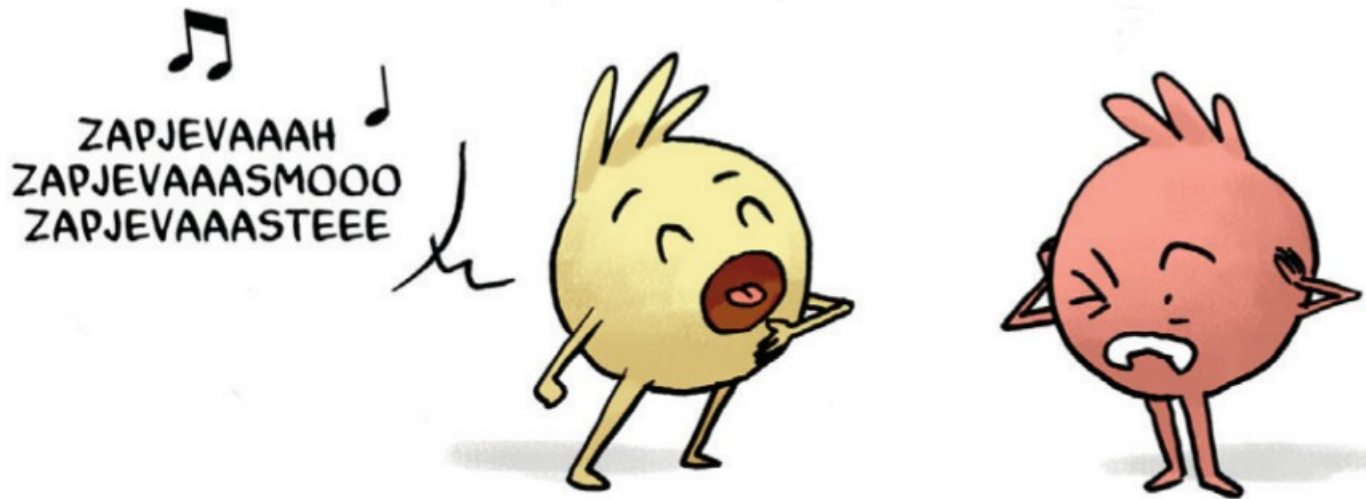
Aorist se najčešće tvori od svršenih glagola, pa se obično i određuje kao prošlo svršeno glagolsko vrijeme. Aorist se tvori tako da se infinitivnoj ili prezentskoj osnovi glagola dodaju nastavci: *-oh, -e, -e, -osmo, -oste, -oše; -eh, -e, -e, -esmo, -este, -eše; -h, -ø, -ø, -smo, -ste, -še.*

	jednin a	množina
1. lice	zapjeva h	zapjevasm o
2. lice	zapjeva	zapjevaste
3. lice	zapjeva	zapjevaše

Aorist pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednin a	množin a	jednin a	množina
1. lice	bih	bismo	htjedoh	htjedosmo
2. lice	bi	biste	htjede	htjedoste

lice				
3. lice	bi	biše, bi	htjede	htjedoše

IMPERFEKT

Imperfekt je prošlo nesvršeno glagolsko vrijeme. Tvori se tako da se infinitivnoj ili prezentskoj osnovi nesvršenoga glagola dodaju nastavci: *-ah, -aše, -aše, -asmo, -aste, -ahu; -jah, -jaše, -jaše, -jasmo, -jaste, -jahu; -ijah, -ijaše, -ijaše, -ijasmo, -ijaste, -ijahu.*

	jednin a	množin a	jednin a	množina
1. lice	pisah	pisasmo	mišlja h	mišljasm o
2. lice	pisaše	pisaste	mišljaš e	mišljaste
3. lice	pisaše	pisahu	mišljaš e	mišljahu

Imperfekt pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednina	množina	jednina	množina
1. lice	bijah, bjeh	bijasmo, bjesmo	hoćah, htijah	hoćasmo, htijasmo
2. lice	bijaše, bješe	bijaste, bjeste	hoćaše, htijaše	hoćaste, htijaste
3. lice	bijaše,	bijahu, bjehu	hoćaše,	hoćahu, htijahu

lice	bješe		htijaše	
-------------	-------	--	---------	--

KONDICIONAL I.

Kondicional I. pogodbeni je način koji se tvori od nenaglašenoga aorista pomoćnoga glagola *biti*, koji glasi *bih, bi, bi, bismo, biste, bi, i* glagolskoga pridjeva radnoga.

	jednina	množina	jednina	množina
1. lice	bih napisao/ /napisala	bismo napisali/ /napisale	bih mislio/ /mislila	bismo mislili/ /mislile
2. lice	bi napisao/ /napisala	biste napisali/ /napisale	bi mislio/ /mislila	biste mislili/ /mislile
3. lice	bi napisao/ /napisala	bi napisali/ /napisale	bi mislio/ /mislila	bi mislili/ /mislile

Kondicional I. pomoćnih glagola glasi ovako:

	jednina	množina	jednina	množina
1. lice	bih bio/bila	bismo bili/bile	bih htio/htjela	bismo htjeli/ htjele
2. lice	bi bio/bila	biste bili/bile	bi htio/htjela	biste htjeli/htjele
3. lice	bi bio/bila	bi bili/bile	bi htio/htjela	bi htjeli/htjele

Često se griješi tako da se oblik *bi* upotrebljava u svim licima.

NE	DA
Mi bi vas rado posjetili.	Mi bismo vas rado posjetili.
Došao bi nakon škole da te vidim.	Došao bih nakon škole da te vidim.
Vi bi trebali biti zadovoljni rezultatom.	Vi biste trebali biti zadovoljni rezultatom.

KONDICIONAL II.

Kondicional II. pogodbeni je način koji se tvori od kondicionala prvoga glagola *biti* i glagolskoga pridjeva radnoga. Njime se u rečenici izriče pogodba koja je uvjet ostvarivanju pogodbe izrečene kondicionalom I.

	jednina	množina
1.	bih bio učio / bih bila	bismo bili učili / bismo bile

lice	učila	učile
2. lice	bi bio učio / bi bila učila	biste bili učili / bismo bile učile
3. lice	bi bio učio / bi bila učila	bi bili učili / bi bile učile

GLAGOLSKA STANJA

Glagolska su stanja aktiv i pasiv. Aktiv (aktivno ili radno glagolsko stanje) glagolsko je stanje kojim se izriče radnja koju vrši subjekt. Pasiv (pasivno ili trpno glagolsko stanje) glagolsko je stanje kojim se izriče radnja koju trpi subjekt, trpno glagolsko stanje.

aktiv / aktivno glagolsko stanje	izriče se radnja koju vrši subjekt: <i>Vito čita knjigu.</i>
pasiv / pasivno/trpno glagolsko stanje	izriče se radnja koju trpi subjekt: <i>Knjiga je pročitana.</i>

PASIV

Pasiv (pasivno ili trpno glagolsko stanje) glagolsko je stanje kojim se izriče radnja koju trpi subjekt, trpno glagolsko stanje. Tvori se od većine prijelaznih glagola. Ne tvori se od glagola *imati, posjedovati, trebati, morati, čuti, osjećati, doznati* iako su prijelazni. Upotrebljava se kad je vršitelj radnje nepoznat ili se ne želi posebno isticati, npr. *Izabran je novi predsjednik razreda., Krumpir je već pečen.*

Kad je naveden vršitelj radnje, u hrvatskome standardnom jeziku treba upotrijebiti aktiv. Primjerice, umjesto rečenice *Kost je zakopana od psa.* bolje je upotrijebiti rečenicu *Pas je zakopao kost.*, a umjesto rečenice *Nastava je pohađana od strane učenika.* bolje je upotrijebiti rečenicu *Učenici su pohađali nastavu.*

Pasiv se u hrvatskome jeziku tvori:

1. od glagolskoga pridjeva trpnoga i oblika glagola *biti*:

pasivni glagolski oblik	kako se tvori	primjer
prezent	prezent pomoćnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga je pročitana.
aorist	aorist pomoćnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga bi pročitana.
imperpekt	imperpekt pomoćnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga bijaše/bješe pročitana.

perfekt	perfekt pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga je bila pročitana.
pluskvamperfekt	pluskvamperfekt pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga bijaše/bješe bila pročitana.
futur I.	futur I. pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga će biti pročitana.
futur II.	futur II. pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Ako knjiga bude bila pročitana,...
kondicional I.	kondicional I. pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Knjiga bi bila pročitana...
imperativ	imperativ pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	Neka knjiga bude pročitana!
glagolski prilog sadašnji	glagolski prilog sadašnji pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	budući pročitana
glagolski prilog prošli	glagolski prilog prošli pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	bivši pročitana
infinitiv	infinitiv pomočnoga glagola <i>biti</i> i glagolski pridjev trpni	biti pročitana

Izrazito stilski obojeni oblici glagola u pasivu tvore se i od oblika glagola *bivati*: *Knjiga biva pročitana.*, *Knjiga je bivala pročitana.*

1. samo u trećemu licu pasiv se može tvoriti i povratnom česticom se uz aktivni oblik glagola:

prezent	Čita se knjiga.
orist	Pročita se knjiga.
imperfekt	Čitaše se knjiga.
perfekt	Čitala se knjiga.
pluskvamperfekt	Bila se čitala knjiga.
futur I.	Čitat će se knjiga.
futur II.	Ako se knjiga bude čitala, ...
kondicional I.	Knjiga bi se čitala.

kondicional II.

Bila bi se čitala knjiga...